

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	V K 593/21	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. D.	20 marca 2021 roku w W., na stacji metra Ratusz – Arsenal, działając w sposób szczególnie zuchwały, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 20 zł, karty kredytowej Banku (...) oraz dokumentów, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dowodu osobistego nr (...), prawa jazdy nr (...) wystawionych na nazwisko A. L., które następnie ukrył, czym spowodował straty w łącznej kwocie 150 zł na szkodę A. L., przy czym czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne.	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>20 marca 2021 roku, w godzinach wieczornych, w W. na stacji metra Ratusz-Arsenał przebywała A. L.. Na ramieniu miała dużą torebkę, w której znajdował się portfel skórzany, a w nim dokumenty w postaci dowodu osobistego nr (...) i prawa jazdy nr (...), karta kredytowa nr (...) wystawiona przez Bank (...) oraz pieniądze w kwocie około 20 zł. Ponadto w torbie posiadała rzeczy osobiste. Wartość portfela z zawartością wynosiła 150 zł. Torebka była zamykana na suwak. Po wyjęciu z niej portfela celem użycia karty miejskiej A. L. schowała go z powrotem, pionowo z tyłu torebki, jednak nie zasunęła suwaka, ponieważ po niedługim czasie po przejeździe metrem miała kupować kolejny bilet - do miejsca swojego zamieszkania, którego nie obejmowała W. Karta Miejska. Pokrzywdzona poruszała się schodami ruchomymi na peron metra. Za nią na schodach ruchomych stał R. D.. Zauważył portfel w torebce A. L., włożył rękę do tej torebki i zabrał z niej portfel. A. L. poczuła te działania i przestraszyła się. Po</p>	<p>zeznania świadka A. L.</p>	<p>182-182v., 12v.-14</p>	

<p>zabraniu portfela R. D. poszedł przed siebie. Przy bramkach wejściowych na peron upuścił go na podłogę, następnie podniósł i schował do kurtki. W tym samym czasie A. L. podeszła do funkcjonariuszy Policji M. Z. i S. P., których zobaczyła na wprost siebie. Zrelacjonowała zdarzenie M. Z.. S. P. bowiem udał się za R. D., który ujrawszy policjantów zmienił kierunek marszu i zaczął się pospiesznie oddalać na peron stacji. D. początkowo przyspieszał kroku, a następnie zaczął biec. S. P. poruszał się cały czas za nim i ostatecznie zatrzymał go o godzinie 20:30 przy schodach prowadzących do przeciwległego wyjścia z peronu. W chwili zatrzymania R. D. miał przy sobie portfel A. L..</p>			
zeznania świadka S. P.	183-183v., 19v.		
protokół zatrzymania osoby	3		
protokół przeszukania osoby	9-11		
protokół oględzin portfela	17-18		
protokół oględzin osoby	35-36		
protokół oględzin rzeczy	83-85		

zapis monitoringu na płycie	86		
Stan psychiczny R. D. nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani zdolności pokierowania swoim postępowaniem. W czasie zdarzenia był poczytalny.	opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona przez biegłych K. W. i B. S.	41-43	
R. D. był wielokrotnie karany. Od 30 sierpnia 2016 roku do 24 lipca 2019 roku odbywał karę 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. w sprawie o sygn. akt III K 321/13 z 11 kwietnia 2014 roku obejmującą skazania za przestępstwa umyślne przeciwko mieniu - wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie sygn. akt IX K 1695/08 za czyny z art. 278§ 1 kk, wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. sygn. akt IV K 139/11 za czyn m. in. z art. 279§1 kk.	odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z 11 kwietnia 2014 roku sygn. akt III K 321/13	57-64	
informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego	172-179v.		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. D.	tak jak w punkcie 1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
R. D. nie zabrał portfela z torebki A. L., lecz podniósł go z podłogi po jego wypadnięciu z torebki.	wyjaśnienia R. D.	181v.-182	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka A. L.	<ul style="list-style-type: none"> - logiczne, konkretne, obfitujące w szczegóły, - spójne ze sobą oraz pozostałym materiałem dowodowym, - znajdujące potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i logicznego myślenia, - świadek w racjonalny sposób wyjaśniała przyczyny drobnych nieścisłości w swoich zeznaniach, - świadek podawała jedynie to co faktycznie miało miejsce, nie wskazywała okoliczności, które się nie wydarzyły, nie 	

		<p>próbowała w żaden sposób przedstawiać działań oskarżonego w jak najbardziej niekorzystnym świetle, ani również "ubarwiać" swych zeznań w inny sposób,</p> <p>- zdarzenie – jako wyjątkowe – zostało przez nią bardzo dobrze zapamiętane,</p>
<p>zeznania świadka S. P.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - obszerne, dokładne, konsekwentne i spójne, - korespondowały z pozostałymi dowodami, które uwzględniono, - świadek naoczny, - świadek obcy dla oskarżonego, nie miał osobistego interesu w rozstrzygnięciu sprawy, - w sposób przekonujący, zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wyjaśnił przyczyny drobnych nieścisłości w swoich zeznaniach, - jako funkcjonariusz Policji swoje zeznania zasadniczo ograniczył do zrelacjonowania spostrzeżeń poczynionych w trakcie i w związku z podejmowanymi w sprawie czynnościami służbowymi, 	
<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi 	

	<p>przepisami kodeksu postępowania karnego,</p> <p>- niekwestionowany przez strony,</p>	
protokół przeszukania osoby	<p>- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego,</p> <p>- niekwestionowany przez strony,</p>	
protokół oględzin osoby	<p>- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego,</p> <p>- niekwestionowany przez strony,</p>	
protokół oględzin rzeczy	<p>- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego,</p> <p>- niekwestionowany przez strony,</p>	
protokół oględzin portfela	<p>- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego,</p>	

	- niekwestionowany przez strony,		
zapis monitoringu na płycie	- sporządzony przez osobę uprawnioną w toku prowadzonego postępowania, - niekwestionowany przez strony,		
opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona przez biegłych K. W. i B. S.	- jasna, pełna, niezawierająca sprzeczności, - wyczerpująco uzasadniona, - oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, - niekwestionowana przez strony,		
informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego	- dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania,		
odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z 11 kwietnia 2014 roku sygn. akt III K 321/13	- dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego działania,		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.2.1	wyjaśnienia R. D.	<ul style="list-style-type: none">- wyjaśnienia sprzeczne z całością materiału dowodowego omówionego w punkcie 2.1.,- pokrzywdzona w sposób bardzo dokładny i szczegółowy opisała moment wkładania ręki przez oskarżonego do jej torebki, dokładnie to zapamiętała z uwagi na wyjątkowość sytuacji, zaprzeczyła, aby portfel jej wypadł, bądź miał taką możliwość,- rozbieżne wyjaśnienia przedstawiane przez oskarżonego po zatrzymaniu wobec pokrzywdzonej i funkcjonariuszy Policji: deklarowanie chęci oddania portfela, oświadczenia o znalezieniu go, następnie zaprzeczanie,- oddalenie się z miejsca zdarzenia i ucieczka przed funkcjonariuszem Policji,- zapis nagrania z monitoringu wskazuje, że oskarżony symulował upadek portfela na podłogę, co dodatkowo potwierdzają zeznania świadka P., który wyraźnie podkreślił, że oskarżony podjął próbę ucieczki zanim pokrzywdzona zdążyła podejść do patrolu i poinformować o kradzieży,- wyjaśnienia oskarżonego służyły wyłącznie zrealizowaniu założonej	
-------	-------------------	---	--

		<p>taktyki obrony - poprzez zakwestionowanie sposobu zaboru mienia dążył do zmiany przyjętej kwalifikacji prawnej czynu na łagodniejszą,</p> <p>- składając wyjaśnienia oskarżony kierował się wyłącznie osobistym interesem - uzyskaniem korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w sprawie,</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	I	R. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Ustalenia faktyczne poczynione w oparciu o ujawniony na rozprawie materiał dowodowy w pełni przekonują sąd o tym, że oskarżony przypisanym mu czynem zrealizował znamiona występku kwalifikowanego z art. 278a§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk. R. D. 20 marca 2021 roku na stacji metra Ratusz Arsenal w W. zabrał z torebki przenoszonej przez A. L. portfel skórzany, w którym</p>			

znajdowały się pieniądze w kwocie około 20 złotych, karta kredytowa oraz dokumenty w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy. Działaniem tym oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 278a§1 kk, ponieważ zabrał w celu przywłaszczenia portfel pokrzywdzonej znajdujący się w przenoszonym przez nią na ramieniu torebce (art. 115§9a pkt 2 kk). Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim - chciał dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego pokrzywdzonej. Widząc otwartą torebkę A. L. i znajdujący się w niej portfel wyjął go, schował do kurtki, a po dostrzeżeniu funkcjonariuszy Policji podjął próbę ucieczki z miejsca, w którym dokonał kradzieży. Poczynione rozważania potwierdzają również fakt realizacji przez oskarżonego znamion występku z art. 275§1 kk i art. 276 kk. W zabranym przez R. D. portfelu znajdował się dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonej w postaci dowodu osobistego oraz dokumenty w postaci prawa jazdy i karta kredytowa. Powszechnym zwyczajem jest przenoszenie dokumentu tożsamości, prawa jazdy i kart płatniczych w portfelu, a zatem

uwzględniając zasady logiki i doświadczenia życiowego oczywistym jest, że oskarżony działał w sposób umyślny - wiedział, że w portfelu znajdują się dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonej oraz inne dokumenty, do których nie ma żadnych uprawnień. Oskarżony obejmował zatem zamiarem nie tylko zabór portfela z pieniędzmi, lecz również przechowywanych tam dokumentów. Oskarżony nie miał prawa rozporządzać ani dokumentem prawa jazdy, ani kartą kredytową, ponieważ nie należały do niego i nie był znany pokrzywdzonej. Mimo to R. D. ukrył przedmiotowe dokumenty razem z portfelem w swojej odzieży, tym samym wypełniając znamiona występkę z art. 276 kk.

Przypisany R. D. czyn został popełniony w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo umyślne i był on czynem podobnym do tych, za które był skazany, a zatem w warunkach art. 64§1 kk. Wobec oskarżonego został 11 kwietnia 2014 roku wydany wyrok łączny przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Ż. w W. w sprawie o sygn. akt III K 321/13, którym orzeczono między innymi

<p>karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności odbywaną od 30 sierpnia 2016 roku do 24 lipca 2019 roku obejmującą skazania za przestępstwa umyślne przeciwko mieniu - wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie sygn. akt IX K 1695/08 za czyny z art. 278§1 kk na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. sygn. akt IV K 139/11 za czyn m. in. z art. 279§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>R. D.</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>Wymierzając oskarżonemu karę sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, który uznał za wysoki. W tym zakresie uwzględniono nierespektowanie prawa własności, rozmiar wyrządzonej szkody, przy tym zauważyć należy, że oskarżony dla de facto niewielkiej kwoty pieniężnej przy deklarowanej kwocie</p>

dochodu 4500 zł zdecydował się na popełnienie czynu zabronionego wykorzystując „nadarzającą się okazję” i swoje „umiejętności”. Za szczególnie karygodną należało uznać motywację oskarżonego, który dokonał przypisanego mu czynu z zamiarem bezpośrednim, w miejscu publicznym, niemalże na „oczach” funkcjonariuszy Policji. Swoim postępowaniem R. D. dał wyraz całkowitego lekceważenia tak istotnych dla społeczeństwa wartości jak nienaruszalność mienia, poufność i nienaruszalność cudzych dokumentów, czy wreszcie poczucie bezpieczeństwa w miejscach publicznych. Ponadto jako ofiarę wybrał osobę istotnie młodszą od siebie, a swoim postępowaniem wyrządził pokrzywdzonej poważną krzywdę, skoro nawet podczas rozprawy swoją postawą i wypowiedziami wyraźnie wskazywała ona, że od dnia zdarzenia jej poczucie bezpieczeństwa uległo zachwianiu i cały czas towarzyszą jej silne negatywne emocje. Za obciążające oskarżanego należy uznać również jego zachowanie po popełnieniu przypisanego mu czynu - oskarżony nie podjął jakiegokolwiek próby zwrotu zabranego mienia, zamiast tego uciekł przed funkcjonariuszami

Policji. Przeciwno R. D. przemawiał także jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa - oskarżony jest bowiem osobą wielokrotnie karaną, przede wszystkim za czyny przeciwko mieniu. Przypisanego mu w rozpatrywanej sprawie występku dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64§1 kk. Powyższe nie pozwala sądowi poczytać na korzyść oskarżonego tego, że po zakończeniu odbywania kary pozbawienia wolności czynił starania, by żyć zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i społecznym. R. D. pomimo uprzednich piętnastu wyroków skazujących (w czternastu przypadkach orzekano kary pozbawienia wolności), powtórnie zdecydował się popełnić przestępstwo. Powyższa okoliczność przekonuje sąd o tym, że oskarżony pomimo deklarowanej zmiany swojej postawy życiowej jest osobą niepoprawną, która decyduje się na wykroczenie przeciwko porządkowi społecznemu i prawnemu kiedy tylko nadarzają się sprzyjające ku temu okoliczności. Podkreślić również należy, że okazana na rozprawie skrucha oskarżonego była jedynie częściowa i bardziej dotyczyła tego, że jego czyn został ujawniony, a okoliczności sprawy są dla

niego niekorzystne, niż realnego żalu, że swoim postępowaniem wyrządził pokrzywdzonej krzywdę. W tych warunkach sąd uznał, że w przypadku oskarżonego jedynie kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku będzie stanowić adekwatną reakcję na wyrządzone przez R. D. bezprawie. W ocenie sądu jedynie tego rodzaju kara może dawać jakiegokolwiek nadzieje, że oskarżony postanowi ostatecznie zerwać ze sposobem życia polegającym na popełnianiu przestępstw na szkodę innych członków społeczeństwa, a jeżeli nie, to na ten czas zostanie wyeliminowany ze społeczeństwa, aby choć przez ten okres nie narażać go na naganne zachowania oskarżonego. Tak ukształtowana kara odpowiada stopniowi winy oskarżonego. Kara nie może uchodzić za szczególnie dotkliwą, albowiem została wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Sąd zaniechał również z możliwości obostrzenia przewidzianych w art. 64§1 kk. Wymierzona R. D. kara jest również adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Nadto w pełni realizuje cel oddziaływania na społeczeństwo. Wyrok w rozpatrywanej sprawie stanowi bowiem dla

			obywateli wyraźny sygnał, że żaden czyn nie uchodzi sprawcy bezkarnie. W przypadku oskarżonego stanowi zaś powtórne ostrzeżenie, że nawet w przypadku podjęcia starań życia zgodnie z prawem, brak zaniechania popełnienia przestępstw będzie nieuchronnie wiązał się z koniecznością poniesienia konsekwencji w postaci izolacji od innych członków społeczeństwa.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D.	II	I	Zgodnie z art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, albowiem R. D. był zatrzymany od 20 marca 2021 roku od godziny 20:30 do 21 marca 2021 roku do godziny 11:25.
6. <i>KOszty procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Zgodnie z art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1007,78 złotych tytułem kosztów		

	<p>sądowych, na które złożyły się: należności biegłych psychiatrów - 427,78 złotych, opłata za uzyskanie danych z Krajowego Rejestru karnego - łącznie 60 złotych, opłata za doręczenie pism w sprawie - łącznie 40 złotych, wynagrodzenie obrońcy z urzędu - 300 złotych oraz opłata w związku ze skazaniem na karę 1 roku pozbawienia wolności - 180 złotych.</p>	
7. Podpis		